

LOSSE selectie

Op een zerk in de kerk te Landsmeer.

Een schipper hier verzeijlt
Die leijt ook hier begraven.
De dood die was pyloot,
Het graf dat was zyn haven.
De dood en ging niet regt,
Alzoo men 't wel mag gissen
Dat hij de wormen gaf
Dat toekwam aan de vissen.

Grafschrift van Anne Wysmers (1561)

Ick was een mensche levende op de aerde;
Mijn erfgenaemen hebben mijn goet bezeten.
Hoe meer achterghelaeten, hoe eer vergeten.

Jan Frans Willems, 'Berymde grafschriften te Gent' in *Belgisch Museum voor de Nederduitsche Tael- en Letterkunde* (Gent, Gyselynck, 1838 p 375-380).

Voor een gissenden Filozoof.

Tree zachtjes, wandelaer; neen, tree vrijmoedig aen.
Gij hebt geen nood van hem te wekken;
Want of hij schoon u hoorde op zijne grafstee gaen,
Hij zou het doch in twijffel trekken.

J. Antonides van der Goes, *Gedichten* (Amsterdam; 1685)

Grafschrift op een knorrig Wyf

Hier leyt Grietje, Joosjes Wyf,
Zy leefde staag in groot gekyf:
Maar nu zy is in slaap gezust
Zwygt zy stil en legt in rust.
Treet dan zagt: want zoo 's ontwaakt,
Zy zeker weer aan 't kyven raakt.

Apollo's Marsdrager (1728)

In dit graf ligt een Spaanse Don Alonzo de Matrança,
de Frigueroa, de Sevilla, de Toledo & de Bragança.
Vraag niet naar zijn deugden, daden of zijn faam;
Van deze man was niets groot behalve zijn naam.

Hendrik Bruno, *Mengel-moes van verscheyde gedichten* (1666)

Voor een' Losbandigen Theologant.

Zoo hij niet, die hier legt, wort uit Godts Ryk geweert,
Is waerlijk 't Hemelpad vry breeder, dan men leert.

Jacob Spex, *Gedichten* (Den Haag, Pieter Gerard van Balen, 1755)

Voor een' Onbedreven Arts.

Vlied van dit graf, 't zy wie hier treet:
Hier rust, die andren rusten deed

Jacob Spex, *Gedichten* (Den Haag, Pieter Gerard van Balen, 1755)

Grafschrift van een' filosoof.

Naakt was ik, toen ik werd geboren;
Naakt lig ik onder dezen steen:
'k Heb, sedert ik op aard' verscheen,

Dus niets gewonnen of verloren.

Johannes Immerzeel jr., *Gedichten, tweede deel* (Amsterdam, Naylor, 1840)

Voor een notaris en zijn vrouw.

Hieronder ligt Scribarius,

Hij was publiek notarius,

Zijn huisvrouw ligt hier aan zijn zij.

Zij was nog meer publiek dan hij.

Rudolf Charles d'Ablaing van Giessenburg, *Curiositeiten van allerlei aard. Nr 37. Graftschriften* (Amsterdam, R.C. Meijer, 1876)

Jan Vos, *Alle de gedichten* (Amsterdam, Jacob Lescaillje, 1662).

Zeeker Advokaat.

Hier leit een Advokaat: de hemel wil hem niet.

De duivel weigert hem een plaats in 't helsch gebiet;

Want Pluto vreest dat hy de quaaden vry zal maaken.

Waarom? hy heeft gedient tot veurspraak van quaâ zaaken.

Notaris Bloot.

De pleiters zijn als dol, om dat Notaris Bloot,

In deezegrafsteê leit; zy vloeken op de Doodt:

Maar 't is niet zonder reên dat zy van gramschap zwellen:

Want leefde Bloot hy zou de pleiters werk bestellen.

N.K. Woekeraar.

Hier leit hy die het spijt dat hem de Doodt verriet:

Noch meerder spijt het hem dat hy zijn geldt verliet.

Wat of deez' woekeraar het allermeest mach spijten?

Dat hem de wurmen 't vlees voor niet van 't been afbijten.

Schoolmeester.

Hier rust een meester daar het school niet veel om schreit.

Hy dwong de kindren, door de roê, tot stilligheid;

Maar was hy nu in 't school hy zou 'er niet van zeggen:

Want zelve spijt hem nu dat hy hier stil moet leggen.

Aal R. Appelverkoopster.

Hier rot Aal rottefruit; neen: 't is een loos serpent;

Ja loozer dan het geen dat Eva heeft gekent;

Want dat bedroog 'er een, toen 't d'appel quam vertoogen:

Maar deeze heeft 'er door haar applen veel bedroogen.

Wurmkruidmaaker.

Hier leit hy die 't gewurmt, door kruiden, heeft verdreeven:

Zoo deedt hy 't quynendt volk bywijlen langer leeven.

De Doodt, die 't speet, heeft hem hier voor in 't graf gejaagt.

Nu wordt hy, spijt zijn kruidt, zelf van 't gewurmt geknaagt.

M.G. Dokter.

Hier leit een Dokter die wel honderdt jaar kon tellen.

Waarom quam hem de Doodt niet eer in 't graf te vellen?

Om dat zijn raadt het volk deedt gaan in Charons boot.

De Dokter en de beul zijn dienaars van de Doodt.

H.F.O. Portugees

Hier leit een Portugees, een vyandt van de kou.
Hy wisselt nooit van dragt: maar meenigmaal van vrouw.
De hel wordt hem ontzeidt: want mocht hy hier verkeeren,
Hy zou de hoogerhandt van Lucifer begeeren.

K.V.G. een Zeeuw.

Hier leit een Zeeuw die 't met de reine neering hiel.
Hy haakt' naar 't kaapen als een Duivel naar een ziel.
Hy nam de Spaansche vloot, en de Britsche vaaren.
Waarom? de Brit hadt schut, en Spanje diere waaren.

M.E. die in 't schaaken doodt bleef

Hier leit hy die, om zich in 't leeven te vermaaken
Met kromme Klaas weleer in 't schaakbort ging ten strijt:
Maar och de doodtschicht quam de schaaker zelve schaaken.
Zoo raakte hy het spel, 't vermaak, en 't leeven quijt.

S.V.N. Winkelier.

Hier leit een winkelier, die als hy stof uit mat,
Om groote winst te doen, een kleene ellen hadt.
Hoe wordt hy nu gestraft, die Godt zoo hadt vergeeten?
De straf wordt hem nu met een groote el gemeeten.

N.T. trompetter.

Hier onder vindt men een trompetter door de Doodt;
Hy zou trompetter zijn op Charons leereboot:
Maar d'oude veerman heeft niet op zijn komst te hoopen:
Want deeze blaazer is de windt ter sluik ontloopen.

Een Aap.

Hier leit een geestig' aap: hy was in all' zijn leeden
Niet anders dan een mensch; hy toonde mensche zeeden:
Maar in een ding wou hy niet als de menschen zijn:
Want d'aap was goedt van aart, de menschen vol fenijn.

S.F.G. Filozoof.

Hier rust een Filozoof die stilligheidt beminde;
Hy liet, om in de stilt' te weezen, alle vrinde':
Hy wandelden in stilt', en schreef in stilligheidt.
Met recht heeft hem de Doodt hier ook in stilt' geleit.

N.G. zeeker Lombardier.

Deez' Lombardier quam door de Doodt in 't graf te daalen;
Zy zocht in 't helse rijk geldt op zijn ziel te haalen:
Maar dit is haar gemist. wat heeft de Doodt belet?
Hy hadt zijn ziel al lang by Lucifer verzet.

M. V. M.

Hier leit een schrijver, die ons lof op 't grootst dorst meeten;
En 't quaadt, schoon dat hy 't wist, in 't schrijven heeft vergeeten.
Hoe komt dan dat zijn blaân in andre taalen vliên?
De waarheidt wil dat elk zijn loogens zal bezien.

J.N. zeekere labbekak.

Hier leit een labbekak die quadt van goên dorst spreekken.
De duivel heeft haar ziel, om zich op 't felst' te wreeken,
Doen vaaren in een wijf, dat stom gebooren was.
Nu pijnit haar 't zwijgen meer dan 't vuur in 't helsch moeras.

D.V.S. deurbewaarder.

De deurbewaarder die hier leit was bot van aart:
Hadt hy zijn huisdeur voor de komst der Doodt bewaart,
Hy zou de boeren noch, door last van 't hof, vervaaren.
Nu moet zijn ziel de deur van 't helsche rijk bewaaren.

P.D.N. die zich doodt dronk.

Hier leit hy die op elks gezondheid plag te zuipen.
De Doodt, om zulks te hoên, quam in zijn roemer sluipen.
't Gezondt zijn van het volk brocht hem in groote smart:
Want toen hy weeder dronk kroop hem de Doodt in 't hart.

H.D.F. Glasblazer.

Deez' blies in 't leeven niet dan roomers schoon van glas;
Zijn ziel komt Lucifer in d'afgrondt wel te pas:
Want hy heeft windt van doen eer 't helschevuur wil blaaken.
Nu ziet men van zijn ziel om windt een blaasbalg maaken.

O.D.N. Barbier.

Deez' plag de menschen, in zijn leeven, te verkorten.
Men zag hem meenigmaal het bloedt der burgers storten.
Wie dat van Venus quam hulp hy ook voort aan 't endt.
Noch worden hy, 't is vreemt, voor deugdelijk gekent.

Een Dwerg.

Hier leit een reuzepop, het mach geen mans lijk heeten;
Of is 't een man: zoo heeft Natuur de maat vergeeten.
Is 't lichaam wat te kleen? 't hoofd is te groot gevormt.
Zoo paait Natuur de Doodt, de grafsteê, en 't gewormt.

F.W. in de pesttyd aan brandewijn doodtgedronken.

Hier rot hy die het vuur der heete ziekte myden.
Nochtans brocht hy zich zelf door heete ziekte in lyden;
Hy vluchten 't eene vuur om by het aâr te zijn:
Want hy ontliiep de pest, en sturf aan brandewijn.

F.V.M. Buitevaader van 't Spinhuis.

Hier leit een hoerevoogt, die schoon zijn wijf noch leefde,
In 't aanzien van de Schout, in 't grootste hoerhuis streefde.
Hy deedt bywyl zijn wil met dit besmet gespuis:
Want hy beminde deugd, en bleef ook overkuis.

Zeekere bakker.

Hier leit een bakker die zijn broodt niet wichtigh maakte;
Zoo quam het dat zijn ziel in Plutoos oven raakte:
Hier wordtze gaar gebrâen: maar leedt zijn ziel geen pijn,
Zijn dochters konden haar niet kleeden in satijn.

M.F. Koorenmeeter.

Deez' handelden de maat heel maatigh in 't begin.
Hy leefde van de maat door maatelijk gewin.
Op 't lest' heeft hem de maat, die hy bemind', bedurven:
Want hy is door de maat van Bacchus nat gesturven.

A.V.E. broodtbakker.

Hier leit een bakker die heel draa om 't leeven quam;
Maar 't was niet vreemt: de Doot, die 't lichaam deet verzwakken,
Hadt aan zijn ziel geen werk toen 't lijf zijn afscheidt nam.
Waarom? hy hadt zijn ziel al lang in 't broodt gebakken.

Martijn aan de Spaansche pokken gesturven.

Hier, zeidt men, leit Martijn begraaven: maar 't is jokken.
De wurmen sterven hier van honger: want de pokken
Die waaren haar te gauw. wilt gy de reeden weeten?
De pokken hadden hem, voor 't sterven, opgegeeten.

P.E. schoorsteenveeger.

Hier leit een duitsche moor, een man van luit gebaar.
Hy kon de zwartekunst, en 't was geen toveraar.
Hy leefde door de rook van groot en kleene schouwen.
Nu wordt hem door dit graf de rook uit 't oog gehouwen.

Warnaar met zijn geldtpot.

Rust Warnaar in dit graf? neen! want hy vloekt en scheldt,
Om dat hy in zijn pot niet leggen mach by 't geldt.
Waarom laat hem de Doodt niet by zijn schatten waaken?
Hy zou all' andre doën door 't tellen wakker maaken.

P.L. tabakzuiger.

Deez' plagh by daagh en nacht Virginjes kruidt te smooken:
Nu strekt zijn neus een schouw in d'onderaardsche kooken.
Zijn heete ziel is ook in 't heilsche rijk geweeken.
Hier dientze Lucifer om 't vuur meê aan te steeken.

Een guighelaar.

Hier leit een guighelaar die radt van handen was.
De Doodt, die 't merkte, kroop noch radder in zijn tas:
Toen isz' hem, in de schijn van naaldt, in 't hart gevloogen.
De kunst, die elk bedriegt, wordt door de Doodt bedroogen.

H.F. zeeker rijmer.

Deez' rijmer heeft zijn rijm van lappen t'zaam geneit:
Zijn ziel wierdt, om dit quaadt, naar 't helsche rijk geleit.
Vraagt gy wat datze doet in Plutoos ballingschappen?
Hier dient zijn ziel om 't boot van Charon meê te lappen.

Laurens van Waardt, een herbergier.

Dit graf bewaart van Waardt, een waardt: maar nooit veel waardt.
Hy was staâgh beezig om van water wijn te maaken;
Maar 't misten: want de wijn verkreeg een waatrig' aart.
Wie meer wil dan hy kan zal nooit aan 't wit geraaken.

N.G.

Deez' hadt in 't eerst meer geldt dan iemandt van 't gemeen:

Op 't leest hadt hy nauw broodt. was 't dan verlooren? neen.
Hadt hy zijn gelden dan verdronken en vergeeten?
Ook niet. wat dan? het was verzoopen en vervreeten.

Voorzichtige Denijs.

Voorzichtige Denijs is in dit graf gedreeven.
Door zijn voorzichtigheid geraakte hy in noodt.
Hoe! door voorzichtigheid? hoe quam hy dan om 't leeven?
Denijs viel achterwaarts van een stellaadje doodt.

Zeeker blindeman.

Hier wordt een blindeman bedekt met aarde kluiten.
De Doodt heeft hem het hart door halve kracht verkracht:
Want zy behoefde hem zijn oogen niet te sluiten.
Een blinde wordt, schoon dat hy leeft, half doodt geacht.

Joannes Secundus &c.

Deez' schreef zijn dichten meest met nektar en ambroos.
Op, minnaars, siert dit graf met mirthe, palm en roos:
Beluy zijn koude lijk, door 't zoet geluidt der monden.
Waarom? hy heeft de vondt van 't kussen eerst gevonden.

Pans Fluytje, ofte Heydens Banket (Amsterdam 1706)

Jochems Graf-dicht.

Hier leyd begraven onder dese Sark
Jochem de Timmerman, maar niet van de Ark,
Daar Noach met de sijne in ging kuyeren,
Maar de andere wierden te Slaap geleyd in vogtige Luyeren.

Grafschrift op een Muys.

Hier rust ik ted're Muys, die 't aangename leven,
Moest als een gauw' dief geven,
En sterven door de strop, om dat mijn hongers nood,
Begeerde rijs voor brood.
Wie zal mijn nood geval, tog evenwel beklagen?
Ik eindige mijn dagen,
Als Herk'les, door een vrouw, beid even onverwagt,
Zijn wy ten val gebragt.
Schoon dat mijn romp nu maar het vulnis vat is waard.
Ik gun aan mijn Beulin, dat zy verrot in d'aard.

Gnorrige Grietjes Grafschrift.

Griet Gnors, wiens weerga zelden
Van Razen, Tieren, Schelden
Gezien is, dekt dees steen.
Of zy, die noit kon stil zijn,
Nu rust, ik vrees van neen:
Zo ja, 't zal dwang, geen wil zijn.

Grafschrift.

Hier onder leid Jan Dirkse Kater,
Met zijn Huisvrouw, de dikke vette Mater,
Wogen in haar leven, met darmen en stront,

Net ses hondert vijf-en dertig pont.

Graf-schrift.

Hier leyd Schijnheiligheyd begraven,
Die stadig van de Godsdienst sprak,
En van de Deugd: maar d'Ondeugd stak
In 't hert, als hy hem dede laven
Zoo rijkelyk met weezen goed,
En weduwen haar vleesch, en bloed.

Graf-schrift.

Hier slaapt een Rechtsgeleerd' die vlijtig las de boeken
Van Bartolus en Bald: en stak hun na de Kroon.
Vulcanus was zijn baas, hy Bachus echte zoon,
Die met de pijp, en 't glas, het al wist te doorzoeken.
Maar is van al dien bras nu deerelyk ontbloot,
En vast gebonden door de banden van de doot.

Graf-schrift.

Hier rust het Kind van Weelde, een Zoon van d'Overdaad.
Dië in de Wellust zwom, gelijk een Ende-kuiken
In 't gruizig groene kroost, jazo diep kwam te duiken,
Dat hy zig zelf verloor, uit zijn te grootsen staat.
Uytdraagsters, Snyers, treur, met Waarden en Waardinnen,
Dat hy heeft doorgebracht, heeft hy u gewinnen.

Graf-schrift.

Hier leyd een Man en Vrouw,
Om hem draagt yder rouw.
Hy was een reed'lyk mensch;
Hy was een Mensch na wensch.
Zy een twee-voetig Verken;
In woorden en in werken;
Hy was een geest der geesten;
Zy was een beest der beesten?
Haar namen zouden wel hier beide nevens gaan,
Maar d'hare was niet waard om nevens zijn' te staan.

Graf-schrift.

Dees steen dekt van mijn wijf,
Het afgestorven lijf.
'k Benijd haar lot in geenen deelen.
Wijl dat ons beider moeylijkheit
Geslist is, en ter neer geleit:
Want niets kan haar in 't graf verveelen.
Ook is de rust, aan my bereit
Niet minder, want, ik missende dit Wijf,
Met eene ook misse alle onrust en gekijf.

Graf-Schrift.

Staa, Vremd'ling, by dit Graf, en toeft een weynig tijd,
Al is 't geen Mauzolee, of spitze Pyramijd,
Dees Zark zal evenwel u al wat vreemds verklaren.
Hier onder leyd een Vrouw van meer als hondert jaaren:
Dien tot haar sterfdag toe noyt hoofd nog tand en zwoer

Die van vijf zoonen en vijf dogters werde môer,
Dees hebben altermaal haar oogen toegeloken.
Haar eer en kuyscheyd is van niemand oyt besproken.
Ook, daar zig meenig bed niet van beroemen kan,
Had zy geen ... gekent als maar van eenen man.

Graf-Schrift.

Hy die hier leyd was zulk een Vyand van het werken,
Dat liever dood wou zijn, nu heeft hy 't naar zijn zin:
En is van 't werk verlost, maar als ik 't wel verzin,
'k Geloof 't hem daar verdriet, want hy wou noyt ter Kerken.

Willem Godschalk van Focquenbroch, *Alle de werken, Tweede deel* (Amsterdam, weduwe Gysbert de Groot, 1709)

Graf-Schrift

Hier leit een fin-man, die wel eêr
Stierf door zyn eygen lyf-geweer;
Wyl hy daer meê, om tytverdryf
Wat speelde op zyn buurwyfjes lyf.
Waar hy nu is, kan ik niet gissen;
Maar 'k zou schier wel gelooven, dat
Hy 't paradys heel vlak zal missen,
Zo hy de weg zocht door dat gat.

Grafschrift van een Hoornbeest.

Indien 't gehoord volk (de Heer die zy haar vriend)
In d'andre weereld eens de beste plaats verdient,
Hier leid 'er een (zyn wyf heb dank)
Die zitten zal op d'eerste bank.

Grafschrift, van M. F.

Van Mr. Fok leid 't lichaam in dees kas;
Die veel van rook, en damptuig heeft geschreven,
Die steeds by rook geleek het 's menschen leven,
't Geen als een rook verdwynt, en wort tot as.
Zyn geest is ook als rook om hoog gedreven,
Gelyk zyn rif hier is tot as gebleven;
Als of het maar verbrande toebak was.

Anders.

Ik ben de plaats, die 't rif van Mr. Fok begryp,
Die in de rook zyn leven zag verzwinden;
Wat meent gy lezer, dat gy in dat graf zult vinden?
Niet als wat asch van een schoon uitgeblaaze pyp.

Gerrit van de Linde, *Gedichten van den Schoolmeester* (Amsterdam, Kraay, 1863)

Grafschriften

Op Karel I.

Daar men my van mijn hoofd heeft ontbloot,
Zoo vind ik mijn kist toch wel wat al te groot.

Op Poot.

Hier ligt Poot.
Hy is dood.

Op Bilderdijk.

Geen grafschrift zoo rijk
Als uw naam, Bilderdijk!

Op Leydschen held.

Wy waren drie broers; doch daar ik gesneuveld ben in 't beleg van Leien,
Zoo zijn we nu nog maar met ons beien.

Op toneeldirecteur.

Wandelaar, hier ligt Jan G
Die wel wou dat hy 't mis had en dat UEd. het was.

Op N. N.

Dat Heertjen dat hier leit,
Dat is zijn leven kwijt.

Op jeugdig fluiten.

In dit kleine kistjen
Leit een jong fluitistjen.

Op aanspreker.

Deze bidder had heel veel verstand van zijn zaken;
Maar zijn eigen dood heeft hy toch niet bekend kunnen maken.

Op kleêremaker.

Hier ligt een kleêremaker met kastanjebruin hair in de kist;
Dat zou je niet makkelijk raaien, als je 't niet wist.

Op Wekker.

Hoe langer hoe gekker!
Hier slaapt Jan de wekker.

Op matroos.

Ik lig hier als een varken in mijn kist, potverblommen!
Ik heb al veel beleefd; maar zoo iets is my nog nooit overkomen.

Op genereusen jood.

Die mij hier weêr uithelpt, 't zij door geweld of list,
Krijgt f 2,50 vrij geld, benevens het hout van de kist.

Op naarstige juffer.

Men kan alle dingen zoo maar van te voren niet weten,

Anders had ik nou in mijn eenzaamheid mijn breiwerk niet vergeten.

Op iemand zonder neus.

Ik kan toch meer zeggen dan de meeste lijken:
Dat je my namelijk nooit op mijn neus hebt zien kijken.

Ander.

Men heeft my nog nooit met reden kunnen verwijten,
Dat ik er plezier in had, zakdoeken te verslijten.

Nog een ander.

Dit verwijt durf ik gerust van my afschuiven,
Dat ik veel geld zou verknoeid hebben met snuiven.

Op eenoog.

Gy hebt minder van my gezien dan ik van U.
O wandelaar, vat gy dit nu?

Op stomme.

Ik heb nimmer den gulden regel gebroken:
't Is beter gezwegen dan onwaarheid gesproken.

Op iemand vermoeid.

Wandelaar, om u de waarheid te zeggen,
UEd. kunt zoo moei van 't loopen niet zijn als ik van 't leggen

Op iemand beleefd.

UEd. hebt u moei geloopt, wandelaar, en ik heb mij moei gelegen.
Zullen we malkaêr eens aflossen, of hebt UEd. er ook iets tegen?

Op iemand ontevreden.

Zeg, wandelaar, zeg
Je moet niet denken, dat ik voor mijn plezier hier leg.

Op zuigeling.

Hier ligt een kind, dat zich doodgezogen heeft,
Gy begrijpt het solaa's van de min, die nog leeft.

Ik of gy?

Zoo gy, als ik moet, hier moest blijven,
Gy zoudt mijn grafschrift thands niet schrijven.
Was ik, als gy zijt, hier gebleven,
Ik had uw grafschrift niet geschreven.

Op kerkhof.

Waar kan men zich een beter school practiseeren
Dan deze, om aan de menschen het zwijgen te leeren?

Op jodenkerkhof.

Hier liggen er twintig van de natie,
Te voren vol lawaai, thands zonder conversatie.

Prudens Van Duyse, *Nagelaten gedichten – Tiende deel: Rijminvallen* (Roeselare, De Seyn-Verhougstraete, 1885)

Op eenen schrijvelaar.

Hier slaapt, wie, in zijne oogen groot,
Veel prullen heeft geschreven:
Hij dacht te leven na zijn dood,
En stierf al in zijn leven.

Hier rust een schrijver . . .

Hier rust een schrijver, groot, zeer groot . . .
In zijne eigen oogen; veel had bij geschreven.
Hij meende na duizenden eeuwen te leven,
En was in zijn leven al dood.

Op eenen recensent.

Hier rust een scherpe recensent:
Een vitter op elk schrift en elk geprent.
Schoon ik zijn vriend niet was, heb ik hem dit grafschrift geschreven:
Zoo hij het lezen konde, dat ware een leven!

Criticus.

Hier rust de man, die, voor hij 't hoofd
Ten grave neerboog, aan geen schrijver rust vergunde.
Deed ook die criticus goed aan de letterkunde?
Ja, als de wormen aan het ooft.

Op eenen muzikant.

Hier rust een goede musicijn,
Hij wist zijn keeltje wel te laven.
Waar 't een geneesdrank, de eedle wijn,
Hij lag hier niet begraven.

Op eenen barbier-rijmelaar.

Hier sluimert een poëet-barbier,
Die altijd tastte naar de lier.
Gij mist: 't was een poëet-barbaar,
Die altijd tastte naar het haar.

Op eenen rijmenden timmerman.

Nu eerst rust de arme timmerman,
Die d'inktpot minde naast de kan.
Te vruchteloos was al zijn slaven:
Zijn verzen kon hij niet beschaven.

Op eenen poëtaster.

Beklaag het dichterken De Krukker,
Kortstondig was zijn lot, voorwaar !
Hij werd geboren bij zijn drukker,
En stierf – bij zijn boekhandelaar.

Op eenen boekverkooper.

Hier rust Bibliopool, van alledaagsch geweten,
Hij stal uit geen boek, volstrekt geen kennisdief:
Alleen zijn rekenboek en heeft hij niet vergeten:

Elk ander zag hij, toe of open, even lief.

Op eenen drukker.

Hier rust hij, die werken vol verstand drukte en herdrukte een rechtvaardig man,
Want hij en bewaarde er niets voor zichzelf van.

Hansken tegentij.

Hier slaapt Hansken tegentij.
Dat's blijkbaar, zonder tegenzeggen,
Niet waar? En eventwel kon hij,
Hansken zou 't tegenstrijdig zeggen.

De kleine dief.

Hier slaapt hij, wien het recht den slaap heeft aanbevolen;
Een kleine diefte bracht den sukkelaar in pijn:
Hij had zich, dwazerik, niet rijk genoeg gestolen,
Om schuldeloos te zijn.

Hier rust . . .

Hier rust een Belg der prullebende,
Die 't Vlaamsch vergat en 't Fransch niet kende.

Weduwgebed.

Mijn man viel koud van zijn natuur,
En zat bestendig bij den haarde,
Met zijnen grijzen wijzen baarde:
Verleen hem, Lieve-Heer, ten minste 't vagevuur!

Uitgeput.

Hij hevet in zijn leven
Zich zelven zooveel wierook gegeven,
Dat er geen greintje meer van overschiet
Nu bij ons bolleken verliet.
